

Burgemeester Arjen Gerritsen (rechts) en wethouder Jan Martin van Rees leggen een krans bij het Indiëmonument © Rikkert Harink

Kippenvel in de hitte bij Indiëherdenking van 'onze Almelose jongens'

ALMELO - Het programma was iets ingekort, de EHBO stond op scherp, er waren extra waterflesjes ingeslagen en de parasols deden hun beschermende werk. Het was tropisch warm maar er was vrijdagmiddag ook kippenvel voelbaar bij de herdenking van de zestien Almelose militairen die tussen 1945 en 1962 in het voormalige Nederlands-Indië en Nieuw-Guinea zijn gesneuveld.

Henk van Schuppen 12-08-22, 19:18 Laatste update: 12-08-22, 19:47

Terug na twee jaar stilte

Na twee jaar coronastilte kon de Indiëherdenking in het (volledig heringerichte) Hagenborghpark weer worden gehouden. „Gelukkig kunnen we hier weer staan vandaag. En tegelijkertijd is het ongelukkig dat we hier moeten staan”, gaf Sylvia Jannink van de commissie Indië Monument Almelo de gemengde gevoelens weer. „Want voor heel veel mensen begint de echte ellende pas na de oorlog.”

Zestien namen op gedenksteen

Enige tientallen bezoekers kwamen naar de ceremonie bij het monument. Op die gedenksteen staan onder de tekst ‘Zij die niet terugkwamen’ de namen van de zestien omgekomen militairen, die tijdens de bijeenkomst liefdevol ‘onze Almelose jongens’ werden genoemd.

Present op dodenappel

De omgekomen militairen kregen de eer die hen toekomt. De plechtigheid begon niet voor niets met het indrukwekkende dodenappel, verzorgd door leden van de Veteranen Sociëteit Enschede. De namen van de militairen werden hardop uitgesproken en door saluerende veteranen present verklaard.

Veteranen brengen een eerbetoon bij het Indiëmonument. © Rikkert Harink

Ceremonie met militair decor

Daarmee werd de toon gezet voor een respectvolle plechtigheid in de openlucht van het Hagenborghpark. Met een passend decor van enkele militaire voertuigen van Keep them Rolling. En een militaire erewacht gevormd door (jonge) Almelose veteranen.

Grenadier Beverdam

Het verhaal van een van de zestien 'Almelose jongens' (Grenadier Beverdam) werd verteld door Erik Schipper. De infanterist kwam (21 jaar jong) op 30 oktober 1949 om het leven bij een aanval van een Indonesisch verzetsleger op de Nederlandse patrouille. Beverdam is later herbegraven op het ereveld Candi in Semarang in Indonesië.

Tal van organisaties legden een bloemstuk of een krans bij het monument. © Rikkert Harink

Muziek en woord

Er was een programma van koormuziek, solozang, poëzie en gesproken woord. Zangeres Kira ten Bulte bracht onder meer het lied Halleluja ten gehoren. Een delegatie van het Almelo's Mannenkoor zong onder leiding van Nick Moritz het stuk Pie Jesu. Ans Stegeman droeg een gedicht voor waarmee haar vader Henk Linneman en oom Marinus Linneman, wiens naam op het monument staat, in herinnering werden gebracht.

Andre Le Loux hield een herdenkingsrede over de pijn die oorlog en geweld teweegbrengt: „Mensen toch, oh mensen toch: doe elkander toch geen pijn. Mensen toch oh mensen toch: laat het altijd vrede zijn.”

Bezoekers kijken toe bij de kransleggingen in het Hagenborghpark. © Rikkert Harink

Signaal van de taptoe

Maar de vertrouwde ingrediënten van een dodenherdenking zorgden toch voor de meeste emotie in het park. Het taptoesignaal van trompettist Tom Grobben bracht kippenvel onder de tientallen bezoekers in de zomerse warmte. De daarop volgende minuut stilte, de samenzang van het Wilhelmus, de kransenleggingen en het defilé langs het monument gaven de Indiëherdenking in het Hagenborghpark een passende apotheose.